

Bilag 2.

Centralforeningen af
„Tolvmandsforeninger“ og
større Landbrugere
i Danmark.

København, den 5. Februar 1942.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Indkomst- og Formueskatten for 1942—43.

Inden for „Tolvmandsforeningerne“ har Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43 været fremme til Forhandling paa Medlemsmøder og i Bestyrelsen og har resulteret i mange Henstillinger om at søge udvirket en Ændring af Bestemmelserne vedrørende Merindkomstbeskatningen.

Foranlediget heraf tillader man sig at paapege over for det højtærede Udvalg, hvilke uheldige Virkninger Forslagets Bestemmelser vil faa i indeværende og det kommende Driftsaar, dersom de gennemføres uændrede, for de store og større Landbrugsvirksomheders Vedkommende, der sidste Aar undtagelsesvis har haft et saa stort regnskabsmæssigt Overskud, at de paatænkte Forhøjelser af den skattepligtige Indkomst indtræder.

Gennem de sidste 10 Aar har det for Flertallet af de store Ejendomme været nødvendigt at hæve Kapital eller stifte Gæld for at kunne bestræbe de aarlige Skatter og Renter. Desuden er disse Ejendommers Bygninger, Avlsbygninger saavel som Boliger, samt Driftsmateriellet blevet saa mangelfuldt vedligeholdt gennem denne Aarrække, at det er bydende nødvendigt nu at faa indhentet noget af det forsømte. Arbejderboligerne maa istandsættes og ombygges, ifald man vil gøre sig Haab om at kunne fastholde Arbejdskraften, og de ændrede Produktionsforhold kræver adskillige nu kostbare Bygningsforandringer: Siloer, Staldbygningernes Modernisering o. s. v.

Der er i dette Forhold antagelig tilstrækkelig Begrundelse for at give Landbrugets Merindtægt en anden og gunstigere Stilling med Hensyn til Beskatning end Merindtægt hidrørende fra anden Erhvervsvirksomhed. Hvor lidt et enkelt Aars Overskud formaar at udligne de tidligere Aars Tab, behøver næppe at blive fremhævet, hvorimod de specielle Forudsætninger for sidste Aars Regnskabsresultater, der er Grundlaget for Indkomsten og Skattebidragets Fastsættelse, ingenlunde er tilstrækkeligt klarlagt for Myndighederne gennem den foreliggende Regnskabsstatistik og de tællingsmæssige Oplysninger om den stedfundne Besætningsreduktion.

Landbrugsindtægten bogført i 1940—41 omfatter en Del Poster, der klart er Formuerealisation og derfor helt burde være holdt uden for Indtægtsopgørelserne, bl. a. Bortsalget af Svinebesætninger og Tvangssalget af Kornbeholdninger; den indeholder tillige en Foruddiskontering af Udbyttet i indeværende og følgende Aar, idet den skete Værdiforringelse af det hele Driftsapparat og ikke mindst Jordernes nedsatte Gødningskraft ikke er kommet til Udtryk i Driftsresultatet for 1940—41, men nu efterhaanden slaar igennem og i høj Grad vil nedsætte Udbyttet.

Naar man vil indkomstbeskatte og merindkomstbeskatte til det yderste den Indtjening, der blev konstateret i forrige Driftsaar, undgaar man ikke at gribe stærkt hemmende ind i det planlagte og paabegyndte Reparations- og Grundforbedringsarbejde, hvilket kan faa alvorlige Følger for Beskæftigelsen. Men i mange Tilfælde vil det forhøjede Skattebidrag ved Forfaldstid ikke kunne præsteres, og for